



Europeiska  
unionens råd

Bryssel den 2 maj 2016  
(OR. en)

8535/16

---

---

**Interinstitutionellt ärende:  
2016/0124 (NLE)**

---

---

**SOC 214  
EMPL 131  
PECHE 150**

## **FÖRSLAG**

---

från: Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens  
generalsekreterare

inkom den: 29 april 2016

till: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska  
unionens råd

---

Komm. dok. nr: COM(2016) 235 final

---

Ärende: Förslag till RÅDETS DIREKTIV om genomförande av avtalet mellan  
Organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska  
transportarbetarfederationen (ETF), och Sammanslutningen för de  
nationella fiskeriföretagsorganisationerna (Europêche) av den 21 maj  
2012, i dess ändrade lydelse av den 8 maj 2013, om genomförandet av  
Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på  
fiskefartyg från 2007

---

För delegationerna bifogas dokument – COM(2016) 235 final.

---

Bilaga: COM(2016) 235 final

Bryssel den 29.4.2016  
COM(2016) 235 final

2016/0124 (NLE)

Förslag till

## **RÅDETS DIREKTIV**

**om genomförande av avtalet mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF), och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna (Europêche) av den 21 maj 2012, i dess ändrade lydelse av den 8 maj 2013, om genomförandet av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2016) 143 final}

{SWD(2016) 144 final}

## MOTIVERING

### 1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

ILO inledde 2002 diskussioner på internationell nivå om att färdigställa och uppdatera en rad internationella normer för fiskenäringen för att ge fiskare tillräckligt skydd internationellt. Detta ledde till att konventionen om arbete ombord på fiskefartyg antogs 2007<sup>1</sup>. Hittills är Frankrike den enda EU-medlemsstaten som ratificerat konventionen<sup>2</sup>.

Kommissionen inledde 2007 den första samrådsfasen med arbetsmarknadens parter på unionsnivå i enlighet med artikel 154 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*), då parterna uppmanades att undersöka möjligheterna att ta ett gemensamt initiativ för att inom EU främja tillämpningen av bestämmelserna i den aktuella ILO-konventionen om arbete ombord på fiskefartyg från 2007<sup>3</sup>. Organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna inom Europeiska unionen (Europêche) inledde förhandlingar under 2009. Ett avtal slöts den 21 maj 2012 och ändrades därefter den 8 maj 2013. Den 10 maj 2013 begärde arbetsmarknadens parter på unionsnivå att kommissionen skulle genomföra deras avtal genom ett beslut av rådet i enlighet med artikel 155.2 i EUF-fördraget.

Syftet med detta förslag är att genomföra det avtal om genomförandet av ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 som slutits mellan Cogeca, ETF och Europêche.

Med förslaget avser kommissionen att förbättra arbets- och levnads- och arbetsvillkoren för fiskare som arbetar på fartyg som för en EU-medlemsstats flagg, genom att fastställa samlade bestämmelser om arbetsförhållandena inom havsfisket.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta initiativ ingår i kommissionens prioritering av en fördjupad och mer rättvis inre marknad, särskilt vad gäller den sociala dimensionen. Det är i linje med kommissionens arbete för att skapa en rättvis och verkligt alleuropeisk arbetsmarknad där arbetstagarna har tillräckligt skydd och långsiktiga jobb<sup>4</sup>. Här ingår arbetsmiljö, arbetstid, socialt skydd och rättigheter i samband med anställning.

EU:s bestämmelser om fiskares levnads- och arbetsvillkor fastställs i en rad olika rättsliga instrument, särskilt EU:s arbetsrättsliga direktiv och EU:s arbetsmiljörätt. I frågor som inte omfattas av EU-rätten, t.ex. rätt till sjukvård i land, rätt till hemresa och läkarintyg om arbetsförmåga, har medlemsstaterna infört mycket varierande normer.

---

<sup>1</sup> [http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100\\_ILO\\_CODE:C188](http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188).

<sup>2</sup> Frankrike ratificerade konventionen i oktober 2015. Norge, som är EES-medlem, ratificerade konventionen i januari 2016.

<sup>3</sup> KOM(2007) 591 slutlig.

<sup>4</sup> Kommissionsordförande Jean-Claude Junckers tal i Europaparlamentet den 9 september 2015 om tillståndet i unionen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Efterhandsutvärderingen av EU:s arbetsmiljörätt pågår för närvarande och det återstår att avgöra en rad viktiga frågor inför översynen av EU-lagstiftningen, nämligen frågor om hur EU:s framtida regelverk i arbetsmiljöfrågor ska konstrueras och innehålla. Under det inledande arbetet påpekade flera intressenter behovet av att anpassa de nuvarande arbetsmiljöbestämmelserna för sjöfarten och fiskerieringen till nyligen antagna ILO-konventioner, t.ex. ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007. Det är klart att avtalet kommer att komplettera och medföra en anpassning av EU:s nuvarande regelverk. Vid den kommande översynen av EU:s arbetsmiljörätt måste avtalet beaktas.

Vidare bidrar EU till att förbättra fiskarnas levnads- och arbetsvillkor genom den gemensamma fiskeripolitiken<sup>5</sup>, som ska säkerställa att fisket och vattenbruket på lång sikt bidrar till en hållbar miljö, en hållbar ekonomi och ett hållbart samhälle. Livskraftiga fiskbestånd gynnar i sin tur fiskarna. Om vi förvaltar resurserna på ett hållbart sätt blir EU:s fiskeriering mer konkurrenskraftig och skapar nya jobb.

Den gemensamma fiskeripolitikens mål bör även eftersträvas på internationell nivå, så att EU:s fiskeverksamhet utanför EU följer EU-lagstiftningens principer och normer och så att lika villkor för EU-aktörer och tredjelandsaktörer främjas. Därför bör EU vara ledande i processen för att stärka de regionala och internationella fiskerierorganisationernas kapacitet, så att de får bättre förutsättningar att bevara och förvalta de levande marina resurser de ansvarar för, vilket även handlar om att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (s.k. IUU-fiske)<sup>6</sup>.

Bristande arbetsmiljönormer och dåliga arbetsförhållanden både ökar IUU-fisket och är en följd av detta. Å ena sidan kan vissa företag välja att delta i IUU-fiske, eftersom det är billigare att undvika arbetsmiljökontroller och annan uppsikt över arbetsförhållandena. Å andra sidan kan arbetstagare på fartyg som deltar i IUU-fiske bli utnyttjade, eftersom det inte finns något sätt att trygga anständiga arbetsförhållanden på ett fartyg som bedriver illegal verksamhet. Om fiskarnas sociala situation förbättras, väntas risken för utnyttjande minska och kostnaden för att delta i IUU-fiske öka, vilket gör det till ett mindre lockande alternativ. Att ILO:s konventioner genomförs internationellt kommer därför att både påverka fiskarnas arbetsförhållanden positivt och minska IUU-fisket. Om avtalet mellan arbetsmarknadens parter om ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg införlivas i EU-rätten, kommer EU att ha en starkare position när avtalet ska genomföras i olika partnerländer i världen.

---

<sup>5</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

<sup>6</sup> Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

## 2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

### • Rättslig grund

I artikel 155.2 i EUF-fördraget föreskrivs att ”avtal som ingås på unionsnivå ska genomföras antingen i enlighet med de förfaranden och den praxis som arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna särskilt tillämpar eller, i frågor som omfattas av artikel 153, på gemensam begäran av de undertecknande parterna genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen. Europaparlamentet ska informeras.”

Syftet med det avtal som slutits mellan Cogeca, ETF och Europêche är i enlighet med artikel 153.1 a och b i EUF-fördraget att förbättra arbetstagarnas arbets- och levnads- och arbetsvillkor på fiskefartyg vad gäller minimikrav för arbete ombord, tjänstevillkor, bostäder och livsmedel, arbetsmiljöskydd samt sjukvård. Artikel 155.2 är därmed den giltiga rättsliga grunden för kommissionens förslag.

### • Subsidiaritetsprincipen

Det behövs insatser på EU-nivå eftersom havsfisket är en gränsöverskridande näring med verksamhet över hela världen. Fiskefartyg seglar under olika EU-flagg, och de verkar även utanför den berörda EU-medlemsstatens territorialvatten, i vatten som tillhör andra medlemsstaters jurisdiktion och i internationella vatten. EU:s fjärrfiskeflotta arbetar i internationella vatten (det fria havet) och enligt bilaterala överenskommelser med länder utanför EU.

Rådet har visserligen beslutat att EU:s medlemsstater får ratificera ILO:s konvention C188<sup>7</sup>, men ratificeringsprocessen har varit mycket långsam. Om bara några få av EU:s medlemsstater ratificerar konventionen, garanteras varken anständiga levnads- och arbetsvillkor på samma nivå för fiskarna i EU eller lika konkurrensvillkor mellan EU:s medlemsstater. Detta skulle innebära fortsatt varierande normer, särskilt i frågor som ännu inte omfattas av EU:s lagstiftning, t.ex. läkarintyg för fiskare, rätt till hemresa och sjukvård i land. Arbetsförhållandena skulle fortsätta att vara varierande bland fiskarna i EU. Dessutom skulle konkurrenssituationen variera mellan medlemsstater som ratificerat konventionen och medlemsstater som inte ratificerat konventionen. Det föreslagna direktivet bygger på befintliga internationella och EU-omfattande normer och den specifika arbetsmiljön inom näringen har beaktats. Genom direktivet kommer anständiga levnads- och arbetsvillkor på samma nivå och lika konkurrensvillkor mellan EU:s medlemsstater att säkerställas, eftersom normerna i ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 kommer att införas samtidigt och införlivas på ett enhetligt sätt i alla EU:s medlemsstater. Fiskarna kommer då att få samma situation som övriga sjöanställda<sup>8</sup>.

### • Proportionalitetsprincipen

Det föreslagna direktivet uppfyller proportionalitetskravet eftersom det innebär ett steg framåt mot de uppsatta målen om att förbättra arbetstagarnas levnads- och arbetsvillkor och ett mer

<sup>7</sup> Rådets beslut 2010/321/EU av den 7 juni 2010 om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse ratificera ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 (konvention nr 188) (EUT L 145, 11.6.2010, s. 12).

<sup>8</sup> Liknande EU-lagstiftning finns redan för sjöfolk: rådets direktiv 2009/13/EG av den 16 februari 2009 om genomförande av det avtal som ingåtts av European Community Shipowners' Associations (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss och om ändring av direktiv 1999/63/EG (EUT L 124, 20.5.2009, s. 30).

enhetligt regelverk med miniminormer. Det handlar endast om att införliva uppdaterade normer från ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 i EU:s lagstiftning. Detta bygger på ett avtal mellan företrädare för arbetsgivare och arbetstagare i näringen.

EU-medlemsstaterna kommer att kunna välja att behålla eller införa normer som är mer fördelaktiga för arbetstagarna och ha flexibiliteten att ta hänsyn till landets speciella situation. Således lämnar förslaget utrymme för flexibilitet när det gäller valet av konkreta genomförandeåtgärder.

- **Val av regleringsform**

Ett direktiv har valts. I artikel 155.2 i EUF-fördraget används ordet *beslut* i en allmän betydelse, så att det rättsliga instrumentet kan väljas i enlighet med artikel 288 i EUF-fördraget. Det är kommissionens uppgift att välja den lämpligaste regleringsformen bland de tre bindande instrument som anges i den artikeln (förordning, direktiv eller beslut).

I artikel 296 i EUF-fördraget står följande: ”*Om fördragen inte anger vilken typ av akt som ska antas, ska institutionerna välja typ av akt i varje enskilt fall, med beaktande av tillämpliga förfaranden och proportionalitetsprincipen.*”

I detta fall är det med hänsyn till avtalstypen och innehållet i arbetsmarknadsparternas avtal tydligt att det lämpligen bör genomföras genom bestämmelser som ska införlivas av medlemsstaterna och/eller arbetsmarknadens parter i medlemsstaternas nationella lagstiftning. Det lämpligaste instrumentet är därför ett rådsdirektiv. Kommissionen anser dessutom att avtalet inte bör införlivas i förslaget, utan att det i stället bör utgöra en bilaga till förslaget.

### **3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR**

- **Samråd med berörda parter**

Genom artikel 155.1 i EUF-fördraget har arbetsmarknadens parter på unionsnivå möjlighet att ingå avtalsbundna relationer, inklusive avtal, om de så önskar. Enligt EUF-fördraget behöver de inte samråda med någon annan i förväg. Eftersom processen är genomsynlig och artikel 155 i EUF-fördraget ger arbetsmarknadens parter denna möjlighet, har inget ytterligare offentligt samråd genomförts<sup>9</sup>.

- **Insamling och användning av expertutlåtanden**

En studie som skulle kunna ligga till grund för kostnads-nyttoanalysen av avtalet<sup>10</sup> beställdes externt. Konsulterna identifierade behöriga myndigheter och berörda arbetsmarknadsparter i alla medlemsstater, bad dem om information om den nationella lagstiftningen om levnads- och arbetsvillkoren inom havsfisket och frågade vilka eventuella konsekvenser de väntade sig av genomförandet av avtalet.

<sup>9</sup> [http://ec.europa.eu/smart-regulation/guidelines/tool\\_7\\_en.htm](http://ec.europa.eu/smart-regulation/guidelines/tool_7_en.htm).

<sup>10</sup> ICF International, *Study on Costs and Benefits of a Council Decision implementing the European sectoral social partners' Agreement concerning the implementation of the Work in Fishing Convention, 2007 of the ILO*, december 2015.

- **Proportionerlig konsekvensbedömning**

För att kommissionskollegiet ska kunna fatta ett välgrundat beslut har kommissionens tjänstemän enligt riktlinjerna för bättre lagstiftning<sup>11</sup> tagit fram en proportionerlig konsekvensbedömning som också inbegriper en bedömning av om avtalsparterna är representativa och om bestämmelserna i avtalet är lagliga enligt EU:s regelverk.

- *Företrädare för arbetsmarknadens parter på unionsnivå*

När kommissionen i enlighet med artikel 155 i EUF-fördraget tar ställning till en begäran från arbetsmarknadens parter på unionsnivå tittar man på avtalsparternas representativitet och mandat för det område som omfattas av avtalet. Detta garanterar att begäran är förenlig med bestämmelser i EUF-fördraget och att avtalet kan få brett stöd från dem som faktiskt berörs.

I enlighet med artikel 1 i kommissionens beslut 98/500/EG av den 20 maj 1998 ska arbetsmarknadens parter på europeisk nivå uppfylla följande krav: ”a) *De skall vara inriktade på specifika branscher eller kategorier samt ha en organisation på europeisk nivå.*

*b) De skall bestå av erkända organisationer som själva ingår som en del av medlemsstaternas strukturer för arbetsmarknadens parter, som har förmåga att avtalsförhandla, och som är representativa för flera medlemsstater.*

*c) De skall vara uppbyggda på ett sätt som säkerställer en effektiv medverkan i kommittéernas arbete.”*

Dessa villkor ska vara uppfyllda vid den tidpunkt då avtalet undertecknas. När avtalet undertecknades var Kroatien ännu inte EU-medlem. Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor arbetsmarknadens parter på unionsnivå (Eurofound) genomförde 2012 en studie för att bedöma hur representativa arbetsmarknadens parter på unionsnivå var.

Avtalet rör arbetsvillkoren inom havsfisket, vilket motsvarar branschindelningen för den branschvisa dialogkommittén för havsfisket. Således motsvarar avtalets räckvidd kommitténs ansvarsområde. De arbetsmarknadsparter som deltar i kommittén är Europêche och Cogeca på arbetsgivar sidan och ETF på arbetstagar sidan.

När det gäller Europêche har Eurofound identifierat medlemmar i elva medlemsstater i en studie från 2012<sup>12</sup>. Två arbetsgivarorganisationer (från Lettland och Litauen) har observatörsstatus.

Cogeca företräder de europeiska jordbruks-, skogsbruk-, fiske- och livsmedelskooperativens intressen, och har medlemmar med koppling till havsfisket i elva medlemsstater<sup>13</sup>. Då både Cogeca och Europêche är medlemmar är sammanlagt sexton medlemsstater representerade på arbetsgivar sidan i kommittén.

På arbetstagar sidan har ETF medlemmar med koppling till havsfisket i elva medlemsstater<sup>14</sup>. Detta innebär att fiskarna i elva medlemsstater<sup>15</sup> inte är företrädna. Enligt sysselsättningssiffrorna för branschen ligger antalet sysselsatta inom branschen i de flesta av

---

<sup>11</sup> SWD (2015) 111 final.

<sup>12</sup> BE, DE, DK, ES, FR, EL, IT, NL, PL, SE, UK.

<sup>13</sup> CY, DE, EE, ES, FR, EL, IE, IT, MT, NL, SI.

<sup>14</sup> BE, BG, DE, DK, ES, FR, IT, NL, PL, PT, UK.

<sup>15</sup> CY, EE, EL, IE, FI, LV, LT, MT, RO, SE, SI.

dessa länder kring 1 000 (i många av dessa medlemsstater är sysselsättningen avsevärt lägre). Irland, Grekland, Rumänien och Sverige har fler än 1 000 fiskare, men en stor andel är egenföretagare.

Sammanfattningsvis finns det, med undantag för Portugal och Rumänien, inga medlemsstater där arbetsgivarorganisationer inom havsfisket inte är representerade på europeisk nivå, och då bör man beakta att näringen är relativt liten i Rumänien. De åtta medlemsstater som utgör upp till 84 % av näringen räknat i total sysselsättning och 87 % av näringen räknat i heltidsekvivalenter är representerade i EU:s sociala dialog. Detta leder till slutsatsen att de arbetsmarknadsparter som undertecknat avtalet är representativa för näringen och därför kan begära att kommissionen ska genomföra det i enlighet med artikel 155 i EUF-fördraget.

- *Avtalsbestämmelsernas laglighet*

Kommissionen har granskat avtalets laglighet. Kommissionen har noggrant undersökt varje bestämmelse i avtalet utan att finna något som är oförenligt med EU-lagstiftningen. De skyldigheter som skulle åläggas medlemsstaterna uppkommer inte direkt av avtalet mellan arbetsmarknadens parter. Snarare uppkommer de när avtalet genomförs genom ett beslut av rådet, dvs. ett direktiv. Avtalets räckvidd och innehåll ligger inom de områden som räknas upp i artikel 153.1 i EUF-fördraget. Att vissa bestämmelser i avtalet även omfattar egenföretagare strider inte mot artikel 153.1 a, eftersom slutmålet, och villkoret för att även egenföretagare ska omfattas, är att hälsa och säkerhet tryggas för arbetstagarna på samma fartyg. Denna bredare tillämpning finns redan i EU:s nuvarande arbetsmiljörätt för denna näring. Artikel 3.3 i avtalet innehåller en bestämmelse om bevarande av skyddsnivån, som garanterar att arbetstagarna inte får ett försämrat skydd. I artikel 4 i avtalet anges att avtalet inte ska påverka vare sig lag, skiljedom eller sedvänja, eller avtal som slutits mellan fartygsägare och fiskare, som ger fiskarna förmånligare villkor än avtalet.

- *Alternativ och kostnads-nyttoanalys*

Kommissionen kan endast godkänna eller avslå parternas begäran om att genomföra avtalet genom en rättsakt. Den kan inte ändra avtalstexten. Kommissionen får inte uppmana arbetsmarknadens parter på unionsnivå att själva genomföra avtalet, eftersom detta är arbetsmarknadsparternas behörighet i enlighet med artikel 155.2 i EUF-fördraget.

Således har kommissionen bara ett alternativ. I den proportionerliga konsekvensbedömning som åtföljer förslaget bedöms detta alternativ (dvs. de åtgärder som fastställs i avtalet) och det jämförs med nollalternativet (dvs. alternativet att EU inte vidtar några ytterligare åtgärder).

Resultatet av analysen visar att sammantaget väntas ingen avsevärd kostnadsökning. Kostnaderna varierar mellan de olika medlemsstaterna beroende på i hur stor utsträckning den nationella lagstiftningen redan överensstämmer med avtalet. Vissa kostnader uppstår bara en gång (t.ex. kostnader för avtalets införlivande i den nationella lagstiftningen). och vissa är återkommande (t.ex. kostnader för läkarintyg som behöver förnyas regelbundet och kostnader för hemresa).

I medlemsstater där lagstiftningen redan överensstämmer med de flesta av bestämmelserna i avtalet blir kostnaderna begränsade. I medlemsstater som behöver ändra vissa delar av den nationella lagstiftningen om t.ex. läkarintyg, rätt till hemresa och riskbedömning blir kostnaden per arbetstagare eller företag på det stora hela ändå proportionerlig i förhållande till det uppställda målet. Sammanlagt uppskattas kostnaderna för hemresa, läkarintyg och

riskbedömningar till mellan 1,3 och 8 miljoner euro. Beräknat på näringens årsomsättning på 6,9 miljarder euro skulle kostnaderna uppgå till högst 0,11 % av näringens totala omsättning.

Avtalet kommer att förbättra levnads- och arbetsvillkoren inom havsfisket när det gäller arbetstid, minimiålder, läkarintyg, riskbedömning, bostäder, livsmedel och vatten ombord samt sjukvård ombord. Det kommer också att skapa lika villkor inom EU för näringen genom att miniminormer fastställs för hela EU.

För arbetsgivarna kommer färre fall av arbetsolyckor, skador och sjukdomar leda till högre produktivitet och lägre kostnader för ersättning och minskad personalomsättning. För arbetstagarna minskar risken för olyckor och sjukdomar. Detta minskar risken för förlorade försörjningsmöjligheter. Vidare kommer arbetstagarna att kunna arbeta längre i näringen. Neringen kommer att bli mer attraktiv för unga och kvalificerade arbetstagare.

För de nationella myndigheterna kommer förslaget att leda till lägre kostnader för socialförsäkring och hälso- och sjukvård. Totalt uppskattas vinsterna för arbetstagare, arbetsgivare och nationella myndigheter uppgå till mellan 1,2 och 19,7 miljoner euro över en femårsperiod.

På grundval av jämförelsen mellan de olika alternativen och kostnads-nyttoanalysen kan man dra slutsatsen att målen kan nås till en rimlig kostnad och att det är lämpligt att genomföra avtalet genom att anta ett direktiv.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Närmare 90 % av företagen i havsfiskenäringen är mikroföretag med bara ett fartyg. På grundval av tillgängliga uppgifter kan man anta att en betydande andel av dessa seglas av ägaren eller av en befälhavare med en eller två andra egenföretagare eller anställda ombord. Avtalet gäller inte dessa ägare eftersom de anses vara egenföretagare.

På grund av havsfiskenäringens speciella struktur kommer avtalet huvudsakligen att påverka mikroföretag med anställda och mikroföretag där egenföretagare arbetar tillsammans med anställda. Det är dock inte troligt att deras konkurrensförmåga påverkas negativt jämfört med den nuvarande situationen. Miniminormer på EU-nivå kommer att bidra till lika villkor och därför förbättra konkurrenssituationen. Bättre arbetsvillkor kommer att leda till förbättrad produktion, lägre kostnader för arbetsskadeersättningar och minskad personalomsättning.

Dessutom ger avtalet medlemsstaterna möjlighet att för vissa kategorier av fiskare och fartyg genomföra avtalet successivt under en femårsperiod.

- **Grundläggande rättigheter**

Målen för detta förslag är förenliga med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt de rättigheter som skyddas i artikel 20 (Likhet inför lagen), artikel 31 (Rättvisa arbetsförhållanden) och artikel 32 (Förbud mot barnarbete och skydd av ungdomar i arbetslivet).

#### **4. BUDGETKONSEKVENSER**

Förslaget påverkar inte unionens budget.

## 5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Efter att ha hört arbetsgivare och arbetstagare på EU-nivå kommer kommissionen att övervaka genomförandet av det direktiv som genomför avtalet, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna i avtalet. Kommissionen kommer att utvärdera direktivet fem år efter det att det trätt i kraft.

- **Förklarande dokument**

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten med de nationella bestämmelser som införlivar direktivet samt en jämförelsetabell mellan de bestämmelserna och direktivet. Direktivet omfattar många aspekter av fiskarnas levnads- och arbetsvillkor, t.ex. arbetstid, minimiålder, innehåll i anställningsavtal, arbetsmiljö, läkarintyg för fiskare och bemanningskrav. Således ingår medlemsstaternas nationella lagstiftning på de områden som omfattas av förslaget vanligen i ett antal olika lagtexter (arbetsrättslagstiftning, arbetsmiljölagstiftning samt sektorsspecifika icke uttömmande bestämmelser), vilket kräver ett helhetsgrepp och motsvarande tolkning.

Förslaget innehåller även en rad aspekter som inte omfattats av EU-rätten tidigare, t.ex. läkarintyg, detaljer om livsmedels- och vattenkvalitet och om bostäder ombord på fiskefartyg. Det behövs otvetydig information om införlivandet av dessa nya bestämmelser och lösningar för att säkerställa efterlevnaden av de minimikrav som ställs genom förslaget. På så vis kommer kommissionen att kunna säkerställa genomförandet av de föreskrifter i direktivet som syftar till att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet, ge företagen ökad flexibilitet och främja rättvis konkurrens mellan företagen.

Tillhandahållandet av förklarande dokument beräknas inte leda till någon orimlig ökad administrativ börda (det är en engångsuppgift som inte torde behöva involvera många organisationer). Utkast till de förklarande dokumenten kan utarbetas effektivare av medlemsstaterna.

Mot bakgrund av ovanstående föreslås att medlemsstaterna åtar sig att anmäla sina införlivandeåtgärder till kommissionen genom att tillhandahålla ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet**

Den föreslagna rättsakten berör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och bör därför även gälla EES.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslaget är uppbyggt enligt följande:

### *Artikel 1*

Denna artikel gör avtalet mellan arbetsmarknadens parter bindande, vilket är syftet med ett rådsbeslut i enlighet med artikel 155.2 i EUF-fördraget.

## *Artikel 2*

I artikel 2 fastslås att direktivet endast innehåller bestämmelser om minimikrav, vilket ger medlemsstaterna utrymme att anta åtgärder som är förmånligare för arbetstagarna på området i fråga. Dess syfte är att uttryckligen garantera lämpliga nivåer av skydd för arbetstagarna och se till att bara de förmånligaste arbetsskyddsnormerna är tillämpliga.

## *Artiklarna 3–6*

Artiklarna 3–6 innehåller de sedvanliga bestämmelserna om införlivande i medlemsstaternas nationella lagstiftning, inbegripet skyldigheten att föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande påföljder. Artikel 5 innehåller en bestämmelse om rapportering. Syftet med artikel 5 är att direktivets genomförande och tillämpning i medlemsstaterna ska övervakas mot bakgrund av levnads- och arbetsvillkoren i näringen och att en utvärdering ska göras. I det här sammanhanget kommer uppgifter om antal olycksfall, arbetsskador och hälsoproblem i näringen att studeras.

I artikel 6 anges vilket datum direktivet träder i kraft. I artikel 7 anges adressaterna.

## **Detaljerad förklaring till bestämmelserna i bilagan till förslaget**

### *Artikel 1 (Definitioner)*

I avtalet definieras a) fiske, b) yrkesmässigt fiske, c) behörig myndighet, d) samråd, e) fiskefartygsägare eller ägare, f) fiskare, g) fiskares arbetsavtal, h) fiskefartyg eller fartyg, i) längd, j) längd mellan perpendiklarna, k) befälhavare, l) arbetsförmedling och m) privat arbetsförmedling. Dessa termers betydelse anges inom ramen för detta avtal.

### *Artikel 2 (Tillämpningsområde)*

I artikel 2 anges att avtalet är tillämpligt på samtliga fiskare som är anställda på ett fiskefartyg som sysslar med yrkesmässigt fiske och som är registrerat i en EU-medlemsstat eller som för en EU-medlemsstats flagg. Avtalet tillämpas även på fiskare som är egenföretagare och som arbetar tillsammans med arbetstagare på samma fartyg, så att skyddet för den allmänna säkerheten och hälsan för arbetstagarna på samma fartyg garanteras. Att tillämpningsområdet utvidgas till att även omfatta egenföretagare är förenligt med nuvarande EU-lagstiftning. I artikel 2.2 fastställs att om tvivel uppstår om huruvida ett fartyg sysslar med yrkesmässigt fiske ska detta avgöras av den behöriga myndigheten efter samråd. I artikel 2.3 anges att medlemsstaterna efter samråd får ge fiskare som arbetar på fartyg med en längd av mindre än 24 m det skydd som föreskrivs i avtalet för fiskare som arbetar på fartyg med en längd av 24 m eller mer.

### *Artikel 3 (Tillämpning av avtalet)*

I punkt 1 fastställs att en medlemsstat, på objektiva grunder och efter samråd, får meddela undantag från kraven i avtalet, eller från vissa av villkoren i det, för begränsade kategorier av fiskare eller fiskefartyg, om tillämpningen av detta avtal vållar särskilda problem av väsentlig art med hänsyn till fiskares särskilda arbetsförhållanden eller de berörda fiskefartygens verksamhet. I punkt 2 anges att vid undantag enligt punkt 1 ska den behöriga myndigheten vid behov successivt utvidga kraven enligt avtalet till alla berörda kategorier av fiskare och

fiskefartyg inom en period på högst fem år efter ikraftträdandet av avtalet. Punkt 3 innehåller en bestämmelse om bevarande av skyddsnivån.

#### *Artikel 4 (Bestämmelse om förmånligare villkor)*

Denna artikel innehåller en bestämmelse om förmånligare bestämmelser enligt vilken ingen lag, skiljedom eller sedvänja, som säkerställer förmånligare villkor än dem som föreskrivs i avtalet, får påverkas av bestämmelserna i avtalet.

#### *Artikel 5 (Skyldigheter för fiskefartygsägare, befälhavare och fiskare)*

I artikel 5.1 anges att artikel 5 inte påverkar tillämpningen av direktiv 93/103/EG<sup>16</sup>. I punkt 2 fastställs att fiskefartygets ägare har det övergripande ansvaret för att befälhavaren har tillgång till nödvändiga resurser och hjälpmedel för att fullgöra skyldigheterna enligt avtalet. I artikel 5.3 beskrivs på ett icke-uttömmande sätt befälhavarens olika ansvarsområden för att denne ska kunna säkerställa skyddet för den allmänna säkerheten och hälsan för fiskarna ombord på fartyget. I artikel 5.4 fastställs att fiskefartygets ägare inte får hindra befälhavaren från att fatta beslut som är nödvändiga för fiskarnas och fartygets säkerhet samt för fartygets säkra framförande och drift. I artikel 5.5 fastställs att fiskarna ska följa befälhavarens lagenliga order och tillämpliga åtgärder för säkerhet och hälsa.

#### *Artikel 6 (Minimiålder)*

Artikel 6 påverkar inte tillämpningen av direktiv 94/33/EG<sup>17</sup>. Enligt punkt 2 ska minimiåldern för arbete ombord på fiskefartyg vara 16 år, under förutsättning att en ung person inte längre omfattas av obligatorisk skolgång på heltid enligt nationell lagstiftning. Femtonåringar som genomgår yrkesutbildning i fiske får arbeta ombord på fiskefartyg på samma villkor.

I artikel 6.3 fastställs att den behöriga myndigheten får medge att personer som har fyllt 15 år utför lätt arbete under skollov. Den behöriga myndigheten ska efter samråd fastställa vilka slags arbeten som är tillåtna och föreskriva på vilka villkor sådana arbeten ska utföras och vilka viloperioder som krävs. I artikel 6.4 anges att minimiåldern för tilldelning av arbetsuppgifter ombord på fiskefartyg som genom sin natur eller de omständigheter under vilka de utförs kan antas äventyra minderårigas hälsa, säkerhet, fysiska, mentala eller sociala utveckling, utbildning eller moral inte får understiga 18 år. I artikel 6.5 anges att dessa arbetsuppgifter ska regleras i nationella lagar eller förordningar eller av den behöriga myndigheten efter samråd. I artikel 6.6 fastställs att minderåriga från och med en viss ålder får utföra dessa arbetsuppgifter, på villkor att deras hälsa, säkerhet, fysiska, mentala eller sociala utveckling, utbildning och moral är fullt skyddad och att de har fått tillräckliga specifika instruktioner eller yrkesutbildning och har genomgått säkerhetsutbildning.

I artikel 6.7 definieras *natt*. Den innehåller ett förbud mot nattarbete för fiskare som inte fyllt 18 år. De behöriga myndigheterna får göra undantag, om själva utbildningen av fiskarna skulle försämrats, eller om den specifika arten av uppgiften eller ett erkänt utbildningsprogram kräver att fiskare under 18 har nattjänstgöring. Den behöriga myndigheten ska efter samråd

---

<sup>16</sup> Rådets direktiv 93/103/EG av den 23 november 1993 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbete ombord på fiskefartyg (trettonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 307, 13.12.1993, s. 1).

<sup>17</sup> Rådets direktiv 94/33/EG av den 22 juni 1994 om skydd av minderåriga i arbetslivet (EGT L 216, 20.8.1994, s. 12).

fastställa att arbetet inte kommer att få någon skadlig inverkan på deras hälsa eller välbefinnande. Artikel 6.8 innehåller en bestämmelse om förmånligare bestämmelser.

#### *Artiklarna 7–9 (Läkarundersökning / läkarintyg)*

##### *Artikel 7*

I artikel 7.1 fastställs att fiskare är skyldiga att ha ett giltigt läkarintyg som visar att denne är lämplig att fullgöra sin tjänst ombord. I punkt 2 anges att undantag från tillämpningen av punkt 1 får medges, med beaktande av fiskarnas säkerhet och hälsa, fartygets storlek, tillgång till medicinsk hjälp och evakuering, resans varaktighet, verksamhetsområde och typ av fiske. I punkt 3 anges att dessa undantag inte får gälla fiskare som arbetar på ett fiskefartyg med en längd av 24 m eller mer eller som normalt stannar till sjöss under mer än tre dygn. Den behöriga myndigheten får i trängande fall medge att en fiskare arbetar under en begränsad och fastställd tid till dess att ett läkarintyg kan skaffas, förutsatt att fiskaren har ett nyligen utgången läkarintyg.

##### *Artikel 8*

I artikel 8 anges att medlemsstaterna ska anta lagar, förordningar eller vidta andra åtgärder för att fastställa läkarundersökningarnas frekvens samt läkarintygets format, innehåll och giltighetstid. De ska dessutom anta lagar, förordningar eller vidta andra åtgärder för att fastställa rätten till en annan, bindande undersökning gjord hos en oberoende legitimerad läkare som medlemsstaten har utsett som skiljedomare, om en person har vägrats intyg, om en person har fått ett intyg efter att ha angett att han eller hon är arbetsoförmögen, eller om en person har vägrats intyg av skäl som inte längre är aktuella.

##### *Artikel 9*

I artikel 9 fastställs ytterligare minimikrav när det gäller läkarintyg för fiskare som arbetar på ett fiskefartyg med en längd av 24 m eller mer eller som normalt stannar till sjöss under mer än tre dygn.

##### *Artikel 10 (Bemannning)*

I artikel 10 anges att fiskefartygsägare ska säkerställa att fartygen är bemannade på ett betryggande sätt för ett säkert framförande av fartyget samt att fartyget är under befäl av en kompetent befälhavare. Inget antal anges. I punkt 2 fastställs mer detaljerade krav för fartyg med en längd av 24 m eller mer. I punkt 3 ges den behöriga myndigheten möjlighet att fastställa alternativa krav för fartyg med en längd av 24 m eller mer. De måste underlätta de allmänna målen och syftet med denna artikel och med artikel 11 samt uppfylla kraven i punkt 2, utan att äventyra fiskarnas hälsa och säkerhet.

##### *Artikel 11 (Arbetstid och vilotid)*

I artikel 11 fastställs arbetstid och vilotid för fiskare som omfattas av avtalet, och en genomsnittlig veckoarbetstid på 48 timmar föreskrivs för en beräkningsperiod på högst 12 månader. För ovannämnda fiskare kommer inte artiklarna 3–6, artikel 8 eller artikel 21 i

direktiv 2003/88/EG<sup>18</sup> att tillämpas. För övriga fiskare fortsätter direktiv 2003/88/EG att gälla.

I punkt 2 anges att längsta tillåtna veckoarbetstid och lägsta antal timmar för vilotid ska fastställas inom de gränser som fastställs i punkterna 3 och 4, för att skydda fiskarnas säkerhet och hälsa och begränsa fiskarnas trötthet. Detta kan fastställas genom lagar, administrativa överenskommelser eller genom kollektivavtal. I punkt 3 fastställs längsta arbetstid och lägsta antal timmar för vilotid under en 24-timmarsperiod och längsta arbetstid under en sjudagarsperiod. I punkt 4 fastställs gränser för fördelningen av vilotiden.

Enligt punkt 5 medges, på objektiva grunder eller av tekniska skäl eller av skäl som har att göra med arbetets organisation, undantag från den längsta referensperioden, den längsta arbetstiden och den kortaste vilotiden. Sådana undantag ska, så långt det är möjligt, vara förenliga med de fastställda standarderna och medge fler kompenserande viloperioder. Oftare förekommande eller längre ledigheter eller beviljandet av kompensationsledighet för fiskarna får beaktas. I punkt 6 anges att om undantag görs från gränserna för arbetstid och vilotid ska de berörda fiskarna få kompenserande viloperioder så snart detta är praktiskt möjligt.

Enligt punkt 7 har befälhavaren i en nödsituation rätt att kräva att en arbetstagare arbetar det antal extratimmar som behövs för att trygga de ombordvarandes, lastens eller själva fartygets säkerhet eller för att bistå andra personer eller fartyg i sjönöd till dess att normaltillstånd har återställts. Efter det att normaltillstånd har återställts ska befälhavaren se till att alla fiskare som har arbetat under en schemalagd viloperiod får lämplig kompenserande vila.

I punkt 8 fastställs att EU-medlemsstater får föreskriva att fiskare som arbetar ombord på fiskefartyg som inte tillåts fiska under en viss period av kalenderåret, som är längre än en månad, ska ta årlig semester under denna period.

#### *Artikel 12 (Besättningslista)*

I denna artikel fastställs att varje fiskefartyg måste medföra en besättningslista. Besättningslistan ska lämnas till bemyndigade personer i land före fartygets avgång. Den behöriga myndigheten kommer att bestämma till vem och när sådan information ska lämnas samt för vilket eller vilka ändamål.

#### *Fiskares arbetsavtal (artiklarna 13–18)*

##### *Artikel 13*

Enligt artikel 13 påverkar inte bestämmelserna i artiklarna 14–18 tillämpningen av direktiv 91/533/EEG<sup>19</sup>.

##### *Artikel 14*

I denna artikel anges att varje EU-medlemsstat i nationella lagar, förordningar eller andra åtgärder ska kräva att fiskare som är anställda ombord ett fiskefartyg har ett arbetsavtal som

---

<sup>18</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 18.11.2003, s. 9).

<sup>19</sup> Rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet (EGT L 288, 18.10.1991, s. 32).

de kan förstå. Fiskarens arbetsavtal ska vara förenligt med bestämmelserna i avtalet, särskilt dess bilaga I som innehåller miniminormer för innehållet i fiskarens arbetsavtal.

#### *Artikel 15*

EU-medlemsstaterna ska anta nationella lagar, förordningar eller andra åtgärder för att införa förfaranden för att säkerställa att a) fiskaren kan söka råd om innehållet i sitt arbetsavtal innan det ingås, b) i förekommande fall, att journal förs enligt ett sådant avtal, och c) att det finns ett tvistlösningssystem för fiskares arbetsavtal.

#### *Artikel 16*

I denna artikel fastställs att fiskaren måste få ett exemplar av sitt arbetsavtal. Ett exemplar ska ges till andra parter på begäran i enlighet med nationell lagstiftning och praxis. Ett exemplar av fiskarens arbetsavtal ska medföras ombord på fartyget och vara tillgängligt för fiskarna.

#### *Artikel 17*

I denna artikel fastställs att artiklarna 14–16 och bilaga I till detta avtal inte gäller en fiskefartygsägare som också ensam sköter fartyget.

#### *Artikel 18*

I denna artikel fastställs att det åligger fiskefartygets ägare att se till att alla fiskare har ett skrivet arbetsavtal. Arbetsavtalet ska vara undertecknat av alla berörda parter, dvs. fiskaren, arbetsgivaren och/eller deras företrädare eller andra berörda parter.

#### *Artikel 19 (Hemresa)*

I artikel 19.1 anges att EU-medlemsstaterna ska se till att fiskare på ett fiskefartyg som för deras flagg eller är registrerat så att det är underkastat dess oinskränkta jurisdiktion och som anlöper en utländsk hamn är berättigade till hemresa. Rätt till hemresa föreligger om fiskarens arbetsavtal har löpt ut eller sagts upp av berättigade skäl av en eller flera av parterna i avtalet, eller om fiskaren inte längre kan fullgöra de uppgifter som krävs enligt arbetsavtalet eller inte kan förväntas fullgöra dem under rådande omständigheter (t.ex. arbetsolycka, sjukdom eller skada). Även fiskare som av samma skäl överförs från fartyget till den utländska hamnen har rätt till hemresa.

I artikel 19.2 fastställs att fiskefartygets ägare ska bekosta hemresan, såvida inte fiskaren i enlighet med nationella lagar, förordningar eller andra vidtagna åtgärder allvarligt har försummat sina skyldigheter enligt arbetsavtalet för fiskare. Enligt artikel 19.3 ska EU-medlemsstaterna föreskriva vilka omständigheter som berättigar en fiskare till hemresa, t.ex. den maximala längden av tjänstgöringsperioder ombord och de destinationer till vilka fiskare får resa hem.

I artikel 19.4 anges att om en fiskefartygsägare inte bekostar hemresan ska den medlemsstat vars flagg fartyget för ordna den. Medlemsstaten har rätt att återfå kostnaden från fiskefartygets ägare. Enligt artikel 19.5 kan fiskefartygets ägare återfå kostnaden för hemresa enligt tredjepartsavtal.

#### *Artikel 20 (Privata arbetsmarknadstjänster)*

I artikel 20.1 anges att artikel 20 inte påverkar tillämpningen av direktiv 2008/104/EG<sup>20</sup>. I artikel 20.2 klargörs att privata arbetsmarknadstjänster vid tillämpningen av denna artikel består av rekryterings- och arbetsförmedlingstjänster och av privata arbetsförmedlingars tjänster. Enligt artikel 20.3 ska medlemsstaterna förbjuda privata arbetsmarknadstjänster att använda medel, arrangemang eller listor som är avsedda att hindra fiskare från att söka arbete. Inga arvoden eller andra avgifter för privata arbetsmarknadstjänster får bekostas direkt eller indirekt, helt eller delvis, av fiskaren. Enligt artikel 20.4 får medlemsstater som har ratificerat ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 utöva sin eventuella rätt att överlåta visst ansvar enligt konventionen till privata arbetsförmedlingar. Begränsningarna i konventionen måste beaktas.

*Artiklarna 21–25 i avtalet innehåller bestämmelser om hälsa och säkerhet i arbetet, särskilt när det gäller livsmedel och bostäder.*

I artikel 21.1 anges att artiklarna 21–25 inte påverkar tillämpningen av direktiv 93/103/EG. Nationella bestämmelser som genomför artiklarna 22–25 ska iaktas med vederbörlig hänsyn till hygien, säkerhet samt hälsosamma och bekväma förhållanden.

Enligt artikel 22 ska medlemsstaterna anta lagar, förordningar eller vidta andra åtgärder när det gäller bland annat bostadens storlek och kvalitet, livsmedel och dricksvatten på fiskefartyg som för dess flagg eller är registrerade så att de är underkastade dess oinskränkta jurisdiktion. I artikel 23 anges att varje EU-medlemsstat ska anta lagar, förordningar eller vidta andra åtgärder som kräver bostäderna är tillräckligt stora och av tillräcklig kvalitet samt lämpligt utrustade för fartygets verksamhet och den tid fiskare vistas ombord. Särskilt måste de punkter som räknas upp i artikel 23 beaktas, t.ex. godkännande av planer för konstruktion eller ändring av bostäder på fiskefartyg, underhåll av bostäder och köksutrymmen, ventilation, värme, luftkonditionering och belysning, dämpning av buller och vibrationer, placering, storlek, byggnadsmaterial, möblering och utrustning av olika rum och andra bostadsutrymmen, sanitära inrättningar och tillhandahållande av varm- och kallvatten samt förfaranden för hantering av klagomål på bostäder som inte uppfyller kraven i detta avtal.

I artikel 24 anges att EU-medlemsstaterna ska anta lagar, förordningar eller vidta andra åtgärder när det gäller livsmedel och vatten ombord på fartyget. Framför allt måste livsmedel som medförs och serveras ombord vara av tillräcklig kvalitet och mängd samt ha tillräckligt näringsvärde. Dricksvattnet måste vara tillräckligt med avseende på kvalitet och mängd. Fiskefartygets ägare ska tillhandahålla fiskaren mat och vatten kostnadsfritt. I enlighet med nationella lagar och förordningar kan kostnaden dock återfås som en driftskostnad om det kollektivavtal som styr ett andelssystem eller en fiskares arbetsavtal föreskriver detta. De lagar, förordningar eller andra åtgärder som EU-medlemsstaterna ska anta för att införliva artiklarna 22–24 ska ge full kraft åt avtalets bilaga II om bostäder på fiskefartyg.

*Artiklarna 26–31 rör hälsoskydd och sjukvård samt skydd vid arbetsskada.*

Enligt artikel 26 ska EU-medlemsstaterna anta nationella lagar, förordningar eller vidta andra åtgärder för att säkerställa att fiskare på ett fiskefartyg som för deras flagg, eller är registrerat så att det är underkastat dess oinskränkta jurisdiktion, har rätt till läkarvård i land och rätt att föras i land i tid i händelse av allvarlig skada eller sjukdom. Fiskefartygets ägare ska tillhandahålla fiskaren sjukvård och hälsoskydd ombord och i land i en hamn utanför det land som ansvarar för fiskarens sociala trygghet. I händelse av arbetsrelaterad sjukdom eller skada

---

<sup>20</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104/EG av den 19 november 2008 om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag (EUT L 327, 5.12.2008, s. 9).

ska fiskaren dessutom ha tillgång till lämplig sjukvård i enlighet med nationella lagar och förordningar eller nationell praxis. Enligt artikel 27 omfattas den sjukvård och det hälsoskydd som avses i artikel 26 b av tillämpliga bestämmelser i direktiv 92/29/EEG<sup>21</sup> och artikel 28 i avtalet. Även läkarvård samt materiellt bistånd och stöd ska omfattas om fiskaren är i land i en hamn utanför det land som ansvarar för fiskarens sociala trygghet.

Enligt artikel 28 i avtalet ska EU-medlemsstaterna anta nationella lagar, förordningar eller vidta andra åtgärder för att införa ytterligare krav utöver bestämmelserna i direktiv 92/29/EEG, med beaktande av bland annat verksamhetsområdet, resans längd och antalet fiskare ombord. Dessutom fastställs att fartygen ska utrustas för radio- eller satellitkommunikation med tanke på läkarkonsultationer och en medicinsk handbok som den behöriga myndigheten antagit eller godkänt eller så ska den senaste upplagan av *International Medical Guide for Ships* medföras.

Enligt artikel 29 ska EU-medlemsstaterna anta lagar, förordningar eller vidta andra åtgärder som kräver att a) sjukvården enligt artikel 26 b och artikel 28 tillhandahålls kostnadsfritt och b) fiskefartygsägaren, tills fiskaren har rest hem, svarar för kostnaderna för sjukvård, om det land som ansvarar för fiskarens sociala trygghet inte täcker kostnaderna.

I artikel 30 anges att nationella lagar eller förordningar får medge att fiskefartygets ägare fritas från ansvar att svara för kostnader för läkarvård, om skadan inte inträffat i fartygets verksamhet, om sjukdom hemlighölls vid anställningen, eller om fiskefartygsägaren bevisar att skadan eller sjukdomen berodde på uppsåtlig försummelse från fiskarens sida.

Enligt artikel 31.1. ska varje medlemsstat se till att fiskare i enlighet med nationella lagar, förordningar eller praxis är skyddade vid arbetsskada. I artikel 31.2 anges att fiskaren vid arbetsskada ska ha tillgång till motsvarande ersättning enligt nationella lagar och förordningar. Enligt artikel 31.3 ansvarar fiskefartygsägaren för sådant skydd och ersättning om det land som ansvarar för fiskarens sociala trygghet inte gör det. Enligt artikel 32 kan fiskefartygsägarens finansiella ansvar enligt artiklarna 29 och 31 i avtalet tryggas genom försäkringar eller andra system.

#### *Artiklarna 33–36 rör hälsa och säkerhet i arbetet och förebyggande av olyckor*

Enligt artikel 33 ska artiklarna 33–36 tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 89/391/EEG<sup>22</sup>, direktiv 92/29/EEG<sup>23</sup> och direktiv 93/103/EG<sup>24</sup>.

I artikel 34 fastställs att EU-medlemsstaterna ska anta lagar, förordningar eller vidta andra åtgärder rörande förebyggande av arbetsskador, yrkessjukdomar och arbetsrelaterade olyckor, innefattande bedömning och hantering av risker och utbildning för fiskare. Utbildning av fiskare ska även innebära utbildning i att hantera de typer av fiskeredskap de ska använda och i det fiske i vilket de ska sysselsättas. Dessutom ska utbildningen omfatta skyldigheter för fiskefartygsägare, fiskare och andra berörda, med vederbörlig hänsyn till säkerhet och hälsa

<sup>21</sup> Rådets direktiv 92/29/EEG av den 31 mars 1992 om minimikrav avseende säkerhet och hälsa för förbättrad medicinsk behandling ombord på fartyg (EGT L 113, 30.4.1992, s. 19).

<sup>22</sup> Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, 29.6.1989, s. 1).

<sup>23</sup> Rådets direktiv 92/29/EEG av den 31 mars 1992 om minimikrav avseende säkerhet och hälsa för förbättrad medicinsk behandling ombord på fartyg (EGT L 113, 30.4.1992, s. 19).

<sup>24</sup> Rådets direktiv 93/103/EG av den 23 november 1993 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbete ombord på fiskefartyg (trettonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 307, 13.12.1993, s. 1).

för fiskare som inte fyllt 18 år. Nationella lagar, förordningar och andra åtgärder ska även omfatta rapportering och undersökning av olyckshändelser på fiskefartyg och inrättande av samarbetskommittéer för hälsa och säkerhet i arbetet eller (efter samråd med arbetsmarknadens parter på nationell nivå) av andra organ.

Artikel 35 ska gälla alla fiskefartyg, med beaktande av antalet fiskare ombord, verksamhetsområdet och resans längd. I artikeln fastställs de behöriga myndigheternas och fiskefartygsägarnas ansvar för förebyggande av arbetsskador, yrkessjukdomar och arbetsrelaterade olyckor samt bedömning och hantering av risker. Dessutom fastställs deras ansvar för att informera och utbilda fiskare när det gäller utrustning, fiske och grundläggande säkerhet samt tillhandahållande av lämplig personlig skyddsklädsel och utrustning.

I artikel 36 fastställs att fiskare eller deras representanter ska delta i riskbedömningen.

#### *Artikel 37 (Ändringar)*

Enligt denna artikel ska en översyn göras av tillämpningen av detta avtal och bilagorna till detta efter eventuella ändringar av bestämmelserna i ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007, om någon av avtalsparterna begär det. Om någon av avtalsparterna begär det ska en översyn göras av detta avtal efter en ändring i EU:s lagstiftning som kan påverka detta avtal.

#### *Artikel 38 (Slutbestämmelser)*

I denna artikel anges att avtalet träder i kraft den dag då ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 träder i kraft.

*Bilaga I (Fiskares arbetsavtal)* beskriver vad fiskares arbetsavtal ska innehålla.

#### *Bilaga II (Bostäder på fiskefartyg)*

I bilagan anges tillämpningsområdet och möjliga utvidgningar av tillämpningsområdet (om den nationella behöriga myndigheten finner det möjligt). Den omfattar en rad frågor om bostäder ombord, men även bestämmelser om t.ex. livsmedel och dricksvatten samt inspektioner av eller på uppdrag av befälhavaren. I bilagan definieras a) avtal, b) nytt fartyg och c) existerande fartyg.

Förslag till

## RÅDETS DIREKTIV

**om genomförande av avtalet mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF), och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna (Europêche) av den 21 maj 2012, i dess ändrade lydelse av den 8 maj 2013, om genomförandet av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007**

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 155.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Arbetsgivare och arbetstagare (nedan kallade *arbetsmarknadens parter*) får i enlighet med artikel 155.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) gemensamt begära att avtal som slutits på unionsnivå genomförs genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen.
- (2) Den 14 juni 2007 antog Internationella arbetsorganisationen konventionen om arbete ombord på fiskefartyg<sup>25</sup>, i syfte att skapa ett enhetligt instrument för internationella normer för levnads- och arbetsvillkoren inom denna näring och samla reviderade och uppdaterade normer från befintliga internationella konventioner och rekommendationer tillämpliga på fiskare samt grundläggande principer från andra internationella arbetskonventioner.
- (3) Kommissionen samrådde med arbetsmarknadens parter i enlighet med artikel 154.2 i EUF-fördraget om huruvida en tillämpning i unionen av bestämmelserna i konventionen om arbete ombord på fiskefartyg skulle främjas<sup>26</sup>.

---

<sup>25</sup> [http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100\\_ILO\\_CODE:C188](http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188)

<sup>26</sup> KOM(2007) 591 slutlig.

- (4) Den 8 maj 2013 slöt Organisationen för lantbrukskooperativ i EU, Europeiska transportarbetarfederationen och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna inom Europeiska unionen ett avtal om genomförandet av konventionen om arbete ombord på fiskefartyg (nedan kallat *avtalet*), som ett första steg mot en kodifiering av EU:s sociala regelverk inom havsfisket och ett bidrag till att skapa lika villkor för havsfisket i EU. Den 10 maj 2013 begärde dessa organisationer att kommissionen skulle genomföra deras avtal genom ett beslut av rådet i enlighet med artikel 155.2 i EUF-fördraget.
- (5) I enlighet med artikel 288 i EUF-fördraget är ett direktiv det lämpligaste instrumentet för att genomföra avtalet.
- (6) Kommissionen har utarbetat ett förslag till direktiv i enlighet med sitt meddelande av den 20 maj 1998<sup>27</sup> *Anpassa och främja den sociala dialogen på gemenskapsnivå* med beaktande av avtalsparternas representativitet och samtliga avtalsbestämmelsers laglighet.
- (7) Bestämmelserna i detta direktiv ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av eventuella befintliga unionsbestämmelser som är mer detaljerade eller som ger en högre skyddsnivå för alla fiskare.
- (8) Detta direktiv bör inte användas för att motivera en sänkning av den allmänna skyddsnivån för arbetstagare inom de områden som omfattas av avtalet.
- (9) Genom detta direktiv och det bifogade avtalet fastställs miniminormer. Medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter får behålla eller införa förmånligare bestämmelser.
- (10) Europeiska kommissionen ska övervaka genomförandet av detta direktiv och avtalet samt göra en utvärdering, utan att detta påverkar tillämpningen av avtalets bestämmelser om den uppföljning och översyn som arbetsmarknadens parter på unionsnivå ska utföra.
- (11) Direktivet kommer att träda i kraft samtidigt med konventionen om arbete ombord på fiskefartyg från 2007, och arbetsmarknadens parter önskar att de nationella åtgärderna om genomförande av detta direktiv inte träder i kraft förrän konventionen om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 träder i kraft.
- (12) Avtalet är tillämpligt på fiskare som arbetar i någon funktion inom ramen för ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande på alla fiskefartyg som sysslar med yrkesmässigt fiske och som för en EU-medlemsstats flagg eller är registrerat så att det är underkastat en EU-medlemsstats oinskränkta jurisdiktion.
- (13) För att skydda hälsan och säkerheten i arbetet för fiskare som arbetar i någon funktion inom ramen för ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande, får avtalet dessutom tillämpas på alla andra fiskare som befinner sig på samma fartyg.
- (14) Eventuella termer som används i avtalet men som inte definieras specifikt i avtalet får definieras av medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning och praxis, vilket är

---

<sup>27</sup> KOM(1998) 322 slutlig.

fallet när det gäller övriga socialpolitiska direktiv som innehåller liknande termer, under förutsättning att avtalets innehåll beaktas i dessa definitioner.

- (15) Detta direktiv och det bifogade avtalet bör beakta bestämmelserna om förvaltning av fiskekapacitet såsom framhålls i förordning (EU) nr 1380/2013<sup>28</sup>.
- (16) Medlemsstaterna får överlåta åt arbetsmarknadens parter, på deras gemensamma begäran, att genomföra detta direktiv, förutsatt att medlemsstaterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att se till att de alltid kan garantera att direktivet får avsedda resultat.
- (17) Kommissionen har informerat Europaparlamentet i enlighet med artikel 155.2 i EUF-fördraget, genom att översända texten till detta förslag till direktiv innehållande avtalet.
- (18) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 20, 31 och 32.
- (19) Eftersom målen med detta direktiv, som syftar till att förbättra levnads- och arbetsvillkoren och skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet inom havsfisket – som är gränsöverskridande sektor där verksamheten bedrivs under olika medlemsstaters flagg – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan i stället uppnås bättre på unionsnivå, får Europeiska unionen i enlighet med i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen anta åtgärder utan att det strider mot subsidiaritetsprincipen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (20) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument<sup>29</sup> har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

#### *Artikel 1*

Detta direktiv genomför det avtal som den 8 maj 2013 ingicks mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i EU, Europeiska transportarbetarfederationen och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna inom Europeiska unionen om genomförande av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007.

Avtalstexten bifogas detta direktiv.

<sup>28</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

<sup>29</sup> EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

## Artikel 2

1. Medlemsstaterna får behålla eller införa förmånligare bestämmelser än dem som fastställs i detta direktiv.
2. Genomförandet av detta direktiv får inte i något fall användas för att motivera en sänkning av den allmänna skyddsnivån för de arbetstagare som omfattas av detta direktiv. Detta ska inte påverka medlemsstaternas och arbetsmarknadens parter rätt att, om förhållandena ändras, anta andra lagar, författningar eller avtalsbestämmelser än de som gäller när detta direktiv antas, under förutsättning att miniminormerna i detta direktiv uppfylls.
3. Tillämpningen och tolkningen av detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av någon annan unionsrättslig eller nationell bestämmelse, sedvana eller praxis som ger förmånligare villkor för de berörda arbetstagarna.

## Artikel 3

Medlemsstaterna ska fastställa vilka påföljder som är tillämpliga vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

## Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den *[två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft]*. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

## Artikel 5

Kommissionen ska, efter samråd med medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter på unionsnivå, lägga fram en rapport för rådet om genomförandet, tillämpningen och utvärderingen av detta direktiv senast fem år efter det datum som anges i artikel 6.

## Artikel 6

Detta direktiv träder i kraft samma dag som ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 träder i kraft.

*Artikel 7*

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar  
Ordförande*